

skab anvendte formålsskottoplan. Denne kan imidlertid først anvendes med fornøden sikkerhed fra 1991 som følge af ovennævnte ændringer.

I forbindelse med vurdering af opnåede og påregnede besparelser på bygningsdrift har det derfor været nødvendigt at tage udgangspunkt i 1991 med de mangler i relation til sammenligning med 1989, dette medfører. Det skal dog bemærkes, at hovedparten af de garnisonsændringer m.v., der vedrører de anførte garnisoner, blev gennemført i 1991 og 1992.

Spm. nr. S 600

Til skatteministeren (11/1 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren ændre det forhold, at kommunale skattechefer både er ledere af den kommunale skatteforvaltning og sekretærer for det lokale skatteankenævn?«

Begrundelse

Det er spørgerens opfattelse, at de kommunale skattechefer som ledere af den kommunale skatteforvaltning og samtidig sekretærer i skatteankenævnet, der er den første instans, man kan klage til, hvis man ikke er enig i kommunens afgørelse, har en uheldig dobbeltfunktion og dermed ofte vil være inhabile ved behandling af sager i skatteankenævne.

Dobbeltfunktionen skader retssikkerheden, idet skatteankenævnet behandler klager over den kommunale skatteforvaltning.

Svar (17/1 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Efter § 11 i skattestyrelsesloven yder den kommunale skattemyndighed sekretariatsbistand til skatteankenævnet.

Efter § 11 må den, der tidligere har deltaget i en afgørelse om ansættelse eller i øvrigt har medvirket ved behandlingen af en sag, der efter skattestyrelsesloven kan påklages til skatteankenævnet, ikke yde sekretariatsbistand til skatteankenævnet ved behandling af en klage til skatteankenævnet over samme afgørelse.

Kan kommunen ikke sikre en sekretariatsbistand, der opfylder habilitetskravet, skal kommunen efter bestemmelsen anvende ekstern sekretariatsbistand.

Overtrædelse af denne bestemmelse om habilitet i sekretariatsbetjeningen medfører, at skatteankenævnets afgørelse er ugyldig.

Den kommunale skattechef kan herefter som udgangspunkt godt udpeges som leder af sekretariatet for kommunens skatteankenævn, men skattechefen må i denne situation ikke behandle klager over afgørelser efter skattestyrelsesloven, som skattechefen har deltaget i afgørelsen eller behandlingen af.

Skattechefen må således påregne ofte – afhængig af kommunens størrelse og arbejdstilrettelæggelse – at skulle afstå fra at yde sekretariatsbistand i konkrete skatteankenævnsager.

Jeg mener ikke, at det er hensigtsmæssigt at udelukke bestemte stillingskategorier i den kommunale skattemyndighed fra at yde sekretariatsbistand til skatteankenævnet, herunder at være sekretariatsleder. Det er mere hensigtsmæssigt med den gældende ordning efter § 11, hvorefter der tages stilling til habilitetsspørgsmålet fra sag til sag. Det skal i den forbindelse bemærkes, at skatteankenævnet skal påse, at sekretariatsbistanden ikke ydes af inhabile personer.

På den anden side må der ikke være tvivl om, at habilitetskravet i § 11 skal overholdes fuldt ud, og at skatteankenævnets afgørelse i tilfælde af bestemmelsens overtrædelse er ugyldig.

Spm. nr. S 601

Til skatteministeren (11/1 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Hvad er ministerens vurdering af, at Landskatteretten har indført en ny praksis over for skatteyderne, hvor retten giver klager medhold i, at de har fået en forkert behandling i skatteankenævnet, fordi skattechefen har en dobbeltrolle, men så henviser sagen til fornyet behandling i skatteankenævnet, hvilket betyder, at borgerne ofte mister den beskyttelse, som forældelsesfristen giver?«